

Behandling, og den Mand, der dengang var Ordfører, og som nu er Finantsminister, udtalte — det findes i Folkethingstidenden Spalte 4847 — at „den Vel, der syntes at ligge nærmest, var den: at søge at bringe det kommunale Valgsystem saavidt muligt i Overeensstemmelse med det System, der gjælder for Valgene til Rigsdagen. Det var jo ikke Andet, end hvad man kunde vente af en Rigsdag, der er bygget paa den almindelige Valgret. Vel blev Forslaget om Valgrets-Betingelsen ogsaa stillet paantil til tredje Behandling, men det blev forkastet med 59 Stemmer mod 25, og det andet Forslag, hvor Formue og Skat fik Indflydelse gjennem Valgbarheden, blev derefter vedtaget med 74 Stemmer mod 4. Jeg troer altsaa, at det er fuldkommen med Urette, at man i Grundlovens § 44 vil søge en Grund til at give Skat og Formue Indflydelse paa Valgretten. Det vil efter min Overbeviisning stride, ikke alene mod denne Paragraph, men mod hele den Aand, hvori Grundloven af 5te Juni er skreven, og her er Hovedgrunden, hvorfor jeg ikke har kunnet slutte mig til det foreliggende Forslag, nemlig den, at jeg troer, vi derved gjøre Brud, ikke blot paa Bogstaven af Junigrundloven — hvad jeg ikke skulde have saa Meget imod —, men tillige paa hele den Grundtanke, hvorpaa den hviler. Jeg har tidligere udtrykt dette saaledes, at det nye Landsting vilde efter min Mening være en Gift, som vilde gribe om sig, indtil hele Junigrundloven var sguet hen, hvis det da ikke snart lykkedes at faae det ud igjen. Det er netop denne Forskel mellem Stats og Formues Indflydelse paa Valgretten eller paa Valgbarheden, der ligger mellem dem, der ville sige Ja, og dem, der ville sige Nei til Forslaget. Ved en Række af Forslag, der har foreligget fra Meierne, saavel i Rigsdagen som i Rigsraadet, have vi viist os beredvillige til at gjøre Indrømmelser, som ikke gik ud over Junigrundlovens Grundtanke. Vi have kunnet gaae ind paa forhøiede Valgbarheds-Betingelser og paa en forandret Valgmåade, kun ikke paa Valgrets-betingelser. (Et Medlem: Ogsaa derpaa!). Ja, vi have ogsaa kunnet gaae ind paa dem, men da kun paa den Betingelse, at Rigeberettigelsen mellem de to Thing blev op-

hævet, idet vi antog, at dette stod i nøie Forbindelse med hiint som en uundgaaelig Forudsætning for en rolig Samvirken mellem de to da aldeles forskjellige, næsten modsatte Thing, og som den eneste Måade, hvorpaa den almindelige Valgret da kunde bevare sin tilbørlige Indflydelse. Dette maa tillige være mit Svar til det ærede Medlem for Kolding (Berg), naar han bebrejder os, som han betegnede som 5 Medlemmer, at vi tidligere havde kunnet gaae ind paa en Indskrænkning af Valgretten, men nu ikke ville gaae ind paa det foreliggende Forslag. Vi kunne gaae ind paa Indrømmelser indensfor en vis Grændse, og vi have for Fredens Skyld i denne Henseende strakt os saa vidt, som det paa nogen Måade var muligt for os, men ikke ud derover, nemlig ikke saa vidt, at vi opgav foruden Bogstaven ogsaa Aanden i Juniloven, fordi vi ansaae det for at ville blive en Ulykke for Riget. Det ærede Medlem for Frederiksberg (Hall) har vel ytret idag, at vi maatte see hen paa, at denne Grundlov var et saa syldigt Udtryk for Befolkningens Villie, som man vel kunde viste sig, men jeg forstod det ikke; thi det er jo netop Noget, som ligger for som et stort Savn, at den ikke er det. Det er jo givet, at den deler Befolkningen i 2 store Dele, saa der er megen Tvivl om, hvor Fleertallet er. Det er jo beklændt, at i Landstinget var det ikke mere end 5 Medlemmer, der have gjort Udslaget. (En Stemme: Det var 10!). Naar af de 10 Stemmer 5 vare gaaede over til den anden Side, vilde Forslaget have været forkastet, og her i Thinget vil det vel stille sig omtrent ligesaa. Hvad der endnu mere formindsker Betydningen af dette lille Overtal, er, at det er blevet mindre, jo mere Befolkningen er bleven oplyst om, hvorledes Sagen hang sammen. (Hall: Ikke i Landstinget!) Det ærede Medlem ved visnok bedre end Noget, hvor nær det var ved, at der i Landstinget var kommet endog et Fleertal for det, der nu kun er et Mindretal for. Det har altsaa viist sig, at Mindretallet er voget i en betydelig Grad ved de sidste Valg; ja, det har viist sig, at de Mænd — som ogsaa iasten ere blevene omtalte af den ærede Conseilspræsident som dem, der skulde være en Borgen for, at vi her havde et